

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/67/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200004
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200004.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu MUDr. O. D., trvale bytom D., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Karol Orolín, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 42, Poprad, proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústredie, so sídlom v Bratislave, 29. augusta 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53659-3/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/2/2018-29 zo dňa 24. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/2/2018-29 zo dňa 24. januára 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd alebo správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 4Sa/2/2018-29 zo dňa 24. januára 2019 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53659-3/2017-BA, žiadajúc správny súd, aby napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

2.1. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané, že preskúmaným rozhodnutím zo dňa 31.10.2017 č. 53659-3/2017-BA

žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z. alebo zákon o sociálnom poistení“) odvolanie účastníka konania (žalobcu) podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad zo dňa 27. júna 2017 č. 700-3011629517-GC04/17 (ďalej tiež rozhodnutie pobočky) vo veci predpísania penále zamietla a rozhodnutie pobočky potvrdila.

2.2. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaná citujúc § 218 ods. 1 a 2 zákona konštatovala, že Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad ako prvostupňový orgán vydala dňa 27. júna 2017 rozhodnutie číslo: 700-3011629517-GC04/17, ktorým samostatne zárobkovo činné osobe (SZČO) - žalobcovi predpísala za obdobie jún 2007 - jún 2008 penále v sume 1758,97 eur vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné, dôchodkové sporenie poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity (ďalej len „poistné a príspevky“) vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa začatia kontroly. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového orgánu je príloha, v ktorej je rozpísané penále po mesiacoch. Žalovaná uviedla, že účastník konania je od 1. februára 2005 sporiteľom podľa osobitného predpisu (zákon č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe č. L1A/PO/0980/06 zo dňa 2. mája 2006 v povolani lekárov v odbore všeobecného lekárstva v období od 2. mája 2006 do 14. júna 2017. Ďalej citovala príslušné ustanovenia zákona týkajúce sa povinnosti platiť poistné, splatnosti poistného a uviedla, že v druhostupňovom konaní bolo preukázané, že účastník konania za mesiace jún 2007 až jún 2008 nezaplatil poistné a príspevky vôbec. Podrobný rozpis výšky nezaplateného poistného a príspevkov počtu dní omeškania v platení poistného, príspevkov a predpísaní penále je uvedený v prílohe napadnutého rozhodnutia. Poukazom na to, že penále je zákonom ustanoveným právnym následkom nesplnenia odvodovej povinnosti, t. j. nesplnenia odvodovej povinnosti vôbec alebo ich nesplnenia v správnej výške alebo včas, žalovaná uviedla, že Sociálna poisťovňa je povinná penále predpísať, pretože jej to tak ukladá zákon. Ďalej žalovaná konštatovala, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 20. júna 2007 účastník konania predložil Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad registračný list fyzickej osoby - odhlášku SZČO s uvedeným dátumom zániku poistenia 30. júna 2006. Uvedený deň zániku poistenia je totožný s dátumom zrušenia povolenia č. j.: 1/2003/03252/501/ORU z 11 decembra 2003 na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení - v ambulancii v odbore všeobecné lekárstvo vydaného Prešovským samosprávnym krajom. Rozhodnutím zo dňa 30. septembra 2016 č. 700-3080034816-GC09/16 Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad rozhodla, že účastníkovi konania nezaniklo povinné sociálne poistenie 30. júna 2006, ale zaniklo až dňa 30. júna 2008. Účastník konania sa voči uvedenému rozhodnutiu pobočky odvolal, žalovaná rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad potvrdila rozhodnutím zo dňa 18. mája 2017 č. 37105-2/2017 a odvolanie zamietla. Týmto rozhodnutím žalovanej bol účastník konania súčasne informovaný, že mu povinné poistenie trvá až do 30. júna 2008. Dôvodila, že penále za neuhradené poistné a príspevky za jún 2007 až 2008 bolo účastníkovi konania ako SZČO napadnutým rozhodnutím predpísané na základe správne zisteného skutkového a právneho stavu veci. Žalovaná citujúc ustanovenie § 147 ods. 1, 2 zákona, podľa ktorého právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak a predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 1 a § 231 ods. 1 písm. b) uviedla, že účastník konania podal dňa 29. júna 2005 registračný list FO - prihlášku samostatne zárobkovo činné osoby s uvedeným dátumom vzniku poistenia 1. júl 2005. V zmysle § 241 ods. 1 zákona na pokuty a na penále platia ustanovenia §§ 145 až 147 o poistnom primerane. Poistné a príspevky za jún 2007 boli splatné 8. júla 2007, za ostatné mesiace kontrolovaného obdobia ešte neskôr. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 27. júna 2017, t. j. pred uplynutím 10-ročnej premlčacej doby. Z uvedeného vyplýva, že námietku premlčania práva predpísať penále za neuhradenie poistného a príspevkov za jún 2007 až jún 2008 nie je možné uznať za žiadny mesiac kontrolovaného obdobia. Žalovaná tiež poukázala na to, že činnosť Sociálnej poisťovne upravuje zákon o sociálnom poistení, a nie Správny poriadok. Uviedla, že žalobca môže požiadať Sociálnu poisťovňu, pobočka Poprad o súhlas so zaplatením penále na základe § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v

intenciách zákona č. 461/2003 Z. z. citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 141 ods. 1, § 142 ods. 1, § 143 ods. 1, § 240 ods. 1 zákona v znení zákona č. 43/2004 Z. z., § 240 ods. 1 v znení zákona č. 2/2017 Z. z., § 240 ods. 2 zákona v znení účinnom od 1. januára 2010, postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach, za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

4. Krajský súd konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu žalovanej mal nesporne za preukázané, že žalobca bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekárom podľa § 10 zákona č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov číslo: L1A/PO/0980/06 vydané Slovenskou lekárskou komorou na výkon samostatnej zdravotníckej praxe od 2. mája 2006. Slovenská lekárska komora zrušila žalobcovi predmetnú licenciu ku dňu 24. júna 2017. Žalobca dňa 20. júna 2007 predložil pobočke Sociálnej poisťovne registračný list FO - odhlášku zo sociálneho poistenia s dátumom zániku poistenia dňa 30. júna 2006, avšak aj po tomto dátume naďalej zostala v platnosti vydaná licencia Slovenskou lekárskou komorou. Nespornou bola aj skutočnosť, že o zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia žalobcu ako SZČO bolo rozhodnuté Sociálnou poisťovňou, pobočka Poprad rozhodnutím zo dňa 30.09.2016 číslo: 700-3080034816-GC09/16 tak, že žalobcovi nezaniklo povinné sociálne poistenie dňa 30. júna 2006, ale až 30. júna 2008. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad bolo potvrdené rozhodnutím žalovanej zo dňa 18. mája 2017 číslo: 37105-2/2017-BA. Sociálna poisťovňa pobočka Poprad rozhodnutím zo dňa 27. júna 2017 číslo: 700-3011629317-GC04/17 podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. predpísal žalobcovi za obdobie jún, júl, august, september, október, november, december 2007 a január, február, marec, apríl, máj, jún 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 192,73 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 980,54 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 326,87 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 258,97 eur, spolu v sume 1759,11 eur. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je príloha, v ktorej je rozpísané dlžné poistné po mesiacoch. Proti rozhodnutiu pobočky, ktorá rozhodla o predpísaní poistného podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA tak, že odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad.

5. Správny súd poukázal na to, že ak samostatne zárobkovo činná osoba neodvedie poistné v súlade so zákonom č. 461/203 Z. z. o sociálnom poistení a príspevky v súlade so zákonom č. 43/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, t. j. včas a v správnej sume, Sociálna poisťovňa je povinná na základe § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení predpísať penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti, alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak. Krajský súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobca bol v spornom období považovaný za povinne nemocensky poistenú a povinne dôchodkovo poistenú SZČO a preukázateľne nezaplatil poistné a príspevky za obdobie jún 2007 až jún 2008 v súlade s § 143 ods. 1 zákona a s § 28 ods. 1 zákona č. 43/2004 Z. z., Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad bola podľa § 240 ods. 1 zákona povinná penále predpísať. Pobočka Sociálnej poisťovne predpísala penále odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa začatia kontroly, t. j. do 27. júna 2017, vzhľadom na to, že žalobca do dňa začatia kontroly poistné a príspevky za sporné obdobie nezaplatil vôbec. Ustanovenie § 240 ods. 1 zákona neukladá Sociálnej poisťovni možnosť penále predpísať, ale povinnosť penále predpísať.

6. Ďalej krajský súd uviedol, že právne postavenie žalobcu ako samostatne zárobkovo činné osoby na účely sociálneho poistenia bolo vecou samostatného konania, dôsledkom ktorého bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad číslo: 700-3080034816-GC06/16 zo dňa 30. septembra 2016, ktorým prvostupňový orgán rozhodol, že žalobcovi zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30. júna 2008 a nie 30. júna 2006. Predmetné rozhodnutie pobočky bolo potvrdené rozhodnutím žalovanej číslo 37105-2/2017-BA, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. mája 2017. Vzhľadom na to, že právoplatné rozhodnutia sú právne záväzné, nezmeniteľné a spôsobujú právne účinky, bolo nadobudnutím právoplatnosti predmetného rozhodnutia konečným spôsobom upravený status žalobcu na účely sociálneho poistenia, a preto nemôže byť opätovne posudzovaný v následnom

konaní. Ak žalobca považoval predmetné rozhodnutie za nezákonné, mal možnosť podať aj voči tomuto rozhodnutiu žalobu na krajský súd o preskúmanie jeho zákonnosti, čo však žalobca neurobil.

7. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu o vznesení premlčania. Poukazom na to, že právo predpísať penále sa podľa § 241 ods. 1 v spojení s § 147 ods. 1 zákona premlčí za 10 rokov odo dňa splatnosti poistného, správny súd konštatoval, že vychádzajúc z § 147 ods. 1 zákona je nespochybniteľné, že ak Sociálna poisťovňa predpíše penále za obdobie dlhšie ako 10 rokov, povinný subjekt môže čeliť uplatneniu tohto práva námietkou premlčania. Až dôsledkom úspešného uplatnenia námietky premlčania zo strany povinného subjektu premlčaný nárok Sociálnej poisťovne na penále zaniká. Vzhľadom na dátumy splatnosti poistného a príspevkov, z ktorých bolo penále predpísané dňa 27. júna 2017 je zrejmé, že k premlčaniu práva predpísať penále z dlžnej sume poistného za obdobie jún 2007 až jún 2008 nedošlo. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad bolo vydané pred uplynutím 10-ročnej premlčacej lehoty, ktorá plynie odo dňa splatnosti poistného, z ktorého bolo penále predpísané.

8. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že Sociálna poisťovňa postupovala v rozpore so Správnym poriadkom. Zdôraznil, že zákon č. 461/2003 Z. z. explicitne vylučuje v § 272 ods. 1 uplatňovanie Správneho poriadku vo veciach sociálneho poistenia. V právnej úprave konania vo veciach sociálneho poistenia, ktoré je osobitným konaním, je zohľadnený špecifický charakter nositeľa tohto poistenia, t. j. Sociálnej poisťovne ako verejnoprávnej inštitúcie. Podklady potrebné na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci sú upravené v § 195 zákona č. 461/2003 Z. z.. Vo väčšine nedávkových konaní je reálna dôkazná iniciatíva na strane organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, pretože Sociálna poisťovňa má možnosť overiť si všetky údaje skutočného stavu veci z výkonu vlastnej činnosti vo svojich databázach a registroch poistencov. Krajský súd ďalej uviedol, že začatím nedávkového konania Sociálna poisťovňa realizuje svoje právo vyplývajúce zo sociálno-poisťovacích právnych vzťahov, ktorým na druhej strane zodpovedajú povinnosti subjektov sociálneho poistenia. Týmto konaním sa v plnej miere realizuje zásada oficiality na strane príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne. Obstaranie podkladov pre rozhodnutie je vecou organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, nie je však viazaná len návrhmi účastníkov, ale je povinná vykonať z vlastnej iniciatívy také dôkazy, ktoré môžu prispieť k presnému a úplnému zisteniu skutočného stavu veci. Podklady, ktorými Sociálna poisťovňa disponovala v čase vydania rozhodnutia vo veci predpísania penále boli postačujúce na rozhodnutie vo veci samej, v rámci odvolacieho konania bola celá vec z hľadiska skutkového a právneho opätovne preskúmaná a riadne právne posúdená. Rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade s § 209 zákona a nie je potrebné, aby odôvodnenie rozhodnutia dávalo odpoveď na každú vznesenú námietku, ale sa vyžaduje, aby konajúci orgán v odôvodnení rozhodnutia zdôvodnil skutkový a právny stav prejednávanej veci, aby uviedol, na podklade ktorých skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

9. Správny súd považoval napadnuté rozhodnutia, ako aj postup žalovanej a pobočky ako prvostupňového správneho orgánu za zákonné. Žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

10. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167, § 168 a § 175 SSP. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v konaní úspešný a vo vzťahu k žalovanej nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať po žalobcovi, aby žalovanej trovy konania nahradil.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku krajského súdu

11. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a súčasne že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP). Navrhoval, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu

v Prešove č. k. 4Sa/2/2018-29 zo dňa 24. februára (zrejme januára) 2019 zrušil a vec vrátil žalovanému resp. Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

11.1 V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca v úvode poukázal na to, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich tvrdení uvedených v žalobe, v ktorej sú uvedené dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutia žalovanej za nezákonné. Žalobca namietajúc správnosť tvrdenia krajského súdu vo vzťahu k dátumu odhlášky zo sociálneho poistenia tvrdil, že z potvrdenia žalovaného č. 16249-70/2019-PP zo dňa 27.3.2019 vyplýva, že poistenie žalovaného u žalobcu zaniklo k 30. júnu 2006 (poznámka kasačného súdu „poistenie žalobcu u žalovaného“). Ďalej žalobca považoval za absolútne vylúčené tvrdenie žalovaného, že vykonával činnosť ako lekár v odbore všeobecné lekárstvo až do 30. júna 2008, keď v uvedenom období už vykonával lekársku činnosť na báze svojej obchodnej spoločnosti.

11.2. Žalobca považoval za nemysliteľné, aby žalovaný „sa spamätal“ až v roku 2017, kedy začal predmetný problém riešiť a to tak, že vyrubil žalobcovi penále. Takýto postup žalovaného žalobca považoval za účelový a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca trval na tom, že nárok žalovaného je už premĺčaný. Ďalej žalobca mal za to, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, pretože v iných obdobných prípadoch najvyšší súd rozhodol v prospech poškodených klientov žalovaného a rozhodnutia Sociálnej poisťovne zrušil.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

12. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním z 23. apríla 2019. Nesúhlasila s dôvodmi žalobcu, ktorými namietal nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Žalovaná navrhovala, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

12.1. V dôvodoch vyjadrenia žalovaná zdôraznila, že sa v celom rozsahu pridržiava argumentácie uvedenej v preskúmaných rozhodnutiach, ako aj svojich tvrdení uvedených vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11. mája 2018, v ktorých sú uvedené dôvody, pre ktoré boli žalobcovi predpísané penále z dlžného poistného. Žalovaná tiež zdôraznila, že trvá na vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia zo dňa 31.10.2017 č. 53659-3/2017-BA a rozhodnutia pobočky zo dňa 27. júna 2017 č. 700-3011629517-GC04/17. Vyslovila názor, že v kasačnej sťažnosti žalobca neuviedol také námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovni ústredie, žalobou napadnutého.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

14. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/2/2018-29 zo dňa 24. januára 2019, ktorým krajský súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

15. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

16. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 31.10.2017 č. 53659-3/2017-BA, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad zo dňa 27. júna 2017 č. 700-3011629517-GC04/17 vo veci predpísania penále zamietla a rozhodnutie pobočky potvrdila.

17. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

18. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

19. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 461/2003 Z. z. podľa Správneho súdneho

poriadku a svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, aj náležite odôvodnil.

20. Najvyšší súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedeného právneho predpisu postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

21. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

22. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

23. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

24. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnu úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

25. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd uvádza: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí

zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

26. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zameral svoju pozornosť zásadným námietkam sťažovateľa - žalobcu, ktorými namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď neprihliadol na skutočnosť, že zo skutkových podkladov vyplýva, že poistenie žalobcu u žalovaného zaniklo k 30. júnu 2006 a súčasne, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP.

27. Zákon o sociálnom poistení vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok (§ 1 ods. 1 zákon č. 461/2003 Z. z.).

28. V právnej úprave zákona o sociálnom poistení zákonodarca ustanovil podmienky, za splnenia ktorých zákonných podmienok je fyzická osoba účastná na sociálnom poistení (§§ 14 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z.). Fyzická osoba, ktorá je povinná platiť poistné je povinná poistné odvádzať (§ 141 ods. 1). Poistné sa platí na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici za kalendárny mesiac pozadu, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 142 ods. 1). Pokiaľ fyzická osoba (právnická osoba), ktorá je povinná odvádzať poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, (zákon č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov) neodviedla poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie (zákon č. 43/2004 Z. z.) za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedla v nižšej sume, Sociálna poisťovňa je povinná predpísať penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie (zákon č. 43/2004 Z. z.) do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak. Predpísané penále podľa odseku 1 nemôže presiahnuť dlžnú sumu poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie (zákon č. 43/2004 Z. z.) za kontrolované obdobie. Sociálna poisťovňa penále nepredpíše, ak penále za kontrolované obdobie nie je vyššie ako 3,32 eur (§ 240 ods. 1, 2 zákona č. 461/2003 Z. z.).

29. Na základe skutkových zistení daného prípadu kasačný súd zhodne ako správny súd mal preukázané, že Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad vydala dňa 27. júna 2017 rozhodnutie č. 700-3011629517-GC04/17 vo veci predpísania penále podľa § 240 ods. 1, 2 zákona č. 461/2003 Z. z., ktoré žalovaná potvrdila preskúmaným rozhodnutím zo dňa 31.10.2017 č. 53659-3/2017-BA až potom, keď bol právoplatne upravený status žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby (SZČO) rozhodnutím Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad zo dňa 30. septembra 2016 č. 700-3080034816-GC09/16, v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovni ústredie zo dňa 18.5.2017 č. 37105-2/2017-BA, ktorými bolo právoplatne rozhodnuté o zániku poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby tak, že žalobcovi zaniklo sociálne poistenie dňa 30. júna 2008 a nie 30. júna 2006. Na základe vyššie uvedených rozhodnutí prvostupňový správny orgán - Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad súčasne dňa 27. júna 2017 vydala rozhodnutie č.: 700-3011629317-GC04/17, ktorým podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. predpísala žalobcovi za obdobie jún 2007 až jún 2008 poistné celkovo v sume 1759,11 eur, o odvolaní žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu pobočky rozhodla žalovaná rozhodnutím zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA tak, že odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad. Z uvedeného vyplýva, že právne postavenie žalobcu, ako samostatne zárobkovo činnnej osoby, na účely sociálneho poistenia, bolo vecou samostatného

konania. Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci a z citovanej úpravy zákona o sociálnom poistení pokiaľ žalobca bol účastný na sociálnom poistení fyzickej osoby, ako samostatne zárobkovo činná osoba, bol povinný uhrádzať poistné a príspevky v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení so zákonom č. 43/2004 Z. z. počas celého poistného obdobia. Po splnení zákonných podmienok samostatne zárobkovo činnnej osoby žalobcovi teda vznikla povinnosť platiť poistné a príspevky a toto poistné Sociálnej poisťovni riadne a včas odvádzať. Pokiaľ žalobca neuhrádzal poistné a príspevky v súlade so zákonom č. 461/2003 Z. z. v spojení so zákonom č. 43/2004 Z. z. riadne a včas Sociálna poisťovňa postupovala v súlade so zákonom o sociálnom poistení, keď žalobcovi vyrubila penále.

30. Vzhľadom k uvedenému vyššie kasačný súd konštatuje, že nebolo povinnosťou krajského súdu zaoberať sa v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, žalobou napadnutého, ktorým žalovaná v oboch stupňoch žalobcovi predpísala penále, skutočnosťou, či žalobca v spornom období mal resp. nemal postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby, keďže táto otázka bola posudzovaná a právoplatne vyriešená v samostatnom konaní o zániku sociálneho poistenia žalobcu. Právoplatné rozhodnutia sú právne záväzné, z ktorých dôvodov žalovaná a následne správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovanej, v ďalšom nadväzujúcom konaní nemali zákonné oprávnenie opätovne posudzovať otázky, ktoré boli už právoplatne vyriešené. Jednou zo záruk právnej stability vzťahov založených správnym rozhodnutím je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia. Zákon tu má na zreteli nielen takzvanú formálnu právoplatnosť, ale aj materiálnu právoplatnosť. Na uvedenú skutočnosť bol v konaní súdneho prieskumu prihliadať aj krajský, keďže v zmysle § 135 ods.1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

31. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou v kasačnej sťažnosti namietal nezákonnosť rozhodnutí žalovanej vydaných v oboch stupňoch o vyrubení penále pre nesprávne právne posúdenie veci. Kasačný súd považoval právny záver krajského súdu vo vzťahu vyrubenia penále za správny a súladný so zákonom, a preto sa s ním v celom rozsahu stotožnil. K uvedenému kasačný súd doplnia. Žalobca bol osobou povinnou odvádzať poistné a príspevky, pričom preukázateľne túto svoju zákonnú povinnosť si neplnil, z ktorých dôvodov prvostupňový správny orgán - Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad dňa 27. júna 2017 vydala rozhodnutie č.: 700-3011629317-GC04/17, ktorým podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. predpísala žalobcovi za obdobie jún 2007 až jún 2008 poistné celkovo v sume 1759,11 eur, ktoré prvostupňové správne rozhodnutie na základe odvolania žalobcu žalovaná rozhodnutím zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA potvrdila. Následný postup žalovanej a vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí o predpísaní penále žalobcovi nachádza oporu v ust. § 240 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení v platnom znení, v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v platnom znení. Penále je základným zákonom ustanoveným právnym následkom nesplnenia odvodovej povinnosti a Sociálna poisťovňa je povinná postupovať v zmysle ust. § 240 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení. Názor žalobcu, že je nemysliteľné, aby žalovaný „sa spamätal“ až v roku 2017, kedy začal predmetný problém riešiť a to tak, že vyrubil žalobcovi penále, ktorý postup žalobca považoval za účelový a v rozpore s dobrými mravmi, je subjektívny ničím nepodložený názor účastníka konania, ktorý nemá oporu v žiadnej právnej úprave zákona o sociálnom poistení a ani v zistenom skutkovom stave. Skutkové okolnosti v danej veci potvrdzujú, že zákonný dôvod na predpísanie penále žalobcovi zo strany žalovanej bol daný a žalovanou aj v odôvodneniach preskúmaných rozhodnutiach náležite zdôvodnený.

32. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj ďalšiu námietku žalobcu, ktorou namietal, že nárok žalovanej je premlčaný. Uvedenou námietkou sa už náležite zaoberal a vysporiadal správny súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 35 a nasl., a preto kasačný súd v ďalšom poukazuje na konštatáciu krajského súdu, s ktorou sa v celom rozsahu stotožnil. K uvedenej námietke žalobcu kasačný súd súčasne dodáva. Pri posudzovaní, či právo na predpísanie dlžného poistného a následne právo na predpísanie penále sa premlčalo, je rozhodujúci dátum splatnosti predpísaného (dlžného) poistného. Právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Právo predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 a § 231 ods. 1 písm. b) (§ 147 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení). V zmysle § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po

kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, ak tento zákon neustanovuje inak a od splatnosti poistného sa posudzuje povinnosť Sociálnej poisťovni predpísať povinnému subjektu penále.

33. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákonodarca v zákone o sociálnom poistení za účelom právnej istoty ustanovuje poistencovi právo vzniesť premlčanie nároku Sociálnej poisťovni predpísať poistné, ako aj penále ako následok nezaplateného poistného, ak Sociálna poisťovňa predpíše poistné, tiež penále, za obdobie dlhšie ako desať rokov odo dňa splatnosti poistného. Vznesením námietky premlčania povinným subjektom premlčaný nárok Sociálnej poisťovni zanikne. Plynutie premlčacej lehoty je viazané k dobe splatnosti poistného. Vzhľadom na dátumy splatnosti poistného predpísaného Sociálnou poisťovňou žalobcovi dňa 27. júna 2017 je zrejmé, že k premlčaniu dlžného poistného predpísaného Sociálnou poisťovňou za obdobie jún 2007 až jún 2008 nemohlo dôjsť, keďže predpísané dlžné poistné za mesiac jún 2007 bolo splatné 8. júla 2007, a teda premlčacia lehota by v prípade mesiaca jún 2007 uplynula 8. júla 2017. Z uvedených dôvodov nie je možné považovať ani nárok Sociálnej poisťovni na zaplatenie penále z dlžného poistného za mesiac jún 2007 za premlčaný. Obdobným postupom počítania plynutia premlčacej lehoty pri predpísanom dlžnom poistnom za ďalšie mesiace (júl 2007 až jún 2008) a teda aj pri predpísaní penále za uvedené mesiace roku 2007 a 2008 je zrejmé, že nárok Sociálnej poisťovni predpísať žalobcovi dlžné zákonné sociálne poistenie a teda aj nárok Sociálnej poisťovni predpísať žalobcovi penále sa nepremlčal.

34. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu, ktorou namietal, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP). Žalobca v kasačnej sťažnosti nepoukázal na žiadne rozhodnutie najvyššieho súdu, v ktorom by najvyšší súd v obdobnej veci rozhodol inak a kasačný súd nezistil takú obdobnú vec, v ktorej by na rovnakom alebo obdobnom skutkovom a právnom základe bolo rozhodnuté inak. V danej súvislosti kasačný súd súčasne upriamuje pozornosť žalobcu tiež na to, že v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy správne súdy vykonávajú súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu s prihliadnutím na individuálne okolnosti daného konkrétneho prípadu, a preto aj vo veciach s obdobou právnou problematikou, súdy môžu rozhodnúť rozdielne, vychádzajúc z individuálnych okolností danej preskúmvanej veci. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu právny názor najvyššieho súdu je však vždy právne záväzný pre súd nižšieho stupňa v konkrétnej veci, ktorú najvyšší súd preskúmaval na základe opravného prostriedku účastníka preskúmvacieho konania.

35. Vzhľadom k uvedenému vychádzajúc zo skutkových okolností preskúmvanej veci, poukazom na právne závery uvedené vyššie, najvyšší súd v danej veci považoval námietky žalobcu, ktorými v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom podľa § 440 písm. g/ SSP a že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP, za nedôvodné, keďže neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd nevyhovел kasačnej sťažnosti žalobcu podanej proti napadnutému rozsudku krajského súdu, a preto jeho kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

36. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi z dôvodu, že v tomto konaní nemal úspech (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému z dôvodu, že nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

37. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.